EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

مفاتيح الخير

Mafātīḥ al-khayr

Cheile binelui

ʿAbd al-Razzāq
al-Badr

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr

Cheile binelui

مفاتيح الخير

Mafātīḥ al-khayr

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: مفاتيح الخير
Ediția I
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (https://tanzil.net), Uthmani 1.1, licență CC BY 3.0.
Ediția-sursă: Mafātīḥ al-khayr, Dār al-Faḍīlah; originalul arab integral, 49 de pagini, disponibil pe site-ul autorului.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Cheile binelui și ale răului 1
1 Allah, Cel care deschide și judecă 3
2 Mărturisirea unicității lui Allah și condițiile ei 8
3 Porțile Paradisului și cheile lor 19
4 Cheile feluritelor căi ale binelui 23
5 Cheile răului și căile de a le evita 26
6 Oameni care devin chei ale binelui 28
7 Sunna și discernământul în alegerea binelui 32
Glosar 35
Bibliografie 36
Indice 37

Cheile binelui și ale răului

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător!

Laudă lui Allah, Cel Îngăduitor, Măreț și Generos! El dă izbândă, întru adevăr, acelora dintre robii Săi pentru care voiește, fiind Cel care deschide și judecă, Atoateștiutorul. Mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, fără asociat, și mărturisesc că Muḥammad este robul și Trimisul Său. Allah i-a dăruit începuturile binelui, cuprinsul și încheierile lui și l-a descris ca fiind plin de compasiune și îndurător față de credincioși. Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace lui, familiei și tuturor companionilor săi!
Acestea fiind spuse, una dintre cele mai folositoare ramuri ale cunoașterii, care aduc musulmanului cel mai mult bine și folos, este să deosebească cheile binelui de cheile răului și să cunoască lucrurile prin care dobândește folosul și cele prin care ajunge la vătămare. Allah, Slăvit și Preaînalt, a rânduit pentru fiecare bine o cheie și o ușă prin care se intră la el și pentru fiecare rău o cheie și o ușă prin care se ajunge la el. Orice lucru căutat are o cheie cu care se deschide. Cheia este unealta cu ajutorul căreia se deschide lucrul căutat. Cuvântul se folosește pentru un obiect concret, care desface ceva închis, precum un lacăt. Un exemplu se află în cuvintele Preaînaltului:

﴿وَءَاتَيْنَٰهُ مِنَ ٱلْكُنُوزِ مَآ إِنَّ مَفَاتِحَهُۥ لَتَنُوٓأُ بِٱلْعُصْبَةِ أُو۟لِى ٱلْقُوَّةِ﴾

I-am dăruit comori ale căror chei ar fi apăsat greu asupra unei cete de oameni puternici.[1]

Coranul 28:76

Cuvântul se folosește și cu înțeles spiritual, ca în hadithul: *„Cheia rugăciunii este purificarea."*[2]

Ibn al-Qayyim — Allah să aibă milă de el — a spus: *„Cheia este lucrul cu care se deschide ceva închis, fiind mijlocul deschiderii lui. Un exemplu este cheia Paradisului: «Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah»."*[3]

1 Sūrat al-Qaṣaṣ, versetul 76. În unele cărți de tafsīr se spune că acele chei erau din piele și erau purtate de șaizeci de catâri. Allah știe mai bine. S-a mai spus că prin mafātiḥ se înțeleg comorile și vistieriile. Al-Layth a spus: „Miftaḥ, unealta cu care se deschide ceva, are pluralul mafātīḥ, iar khizānah, «vistierie», are pluralul mafātiḥ." Vezi al-Azharī, Tahdhīb al-lughah, 4/446–447.

2 Relatat de Abū Dāwūd, nr. 61, și de al-Tirmidhī, nr. 3. Al-Albānī l-a declarat autentic în Ṣaḥīḥ al-Jāmiʿ, nr. 5885.

3 Ḥāshiyat Tahdhīb al-sunan, 1/45.

1 Allah, Cel care deschide și judecă

Cel care deschide și judecă, al-Fattāḥ, este Allah, Atotputernicul și Mărețul. El judecă între robii Săi așa cum voiește, hotărăște în privința lor ceea ce dorește și dăruiește bunăvoința Sa cui voiește dintre ei, după cum voiește. Nimeni nu poate respinge judecata Sa și nimeni nu poate reveni asupra hotărârii și poruncii Sale.
Allah Preaînaltul a spus:

﴿قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِٱلْحَقِّ وَهُوَ ٱلْفَتَّاحُ ٱلْعَلِيمُ﴾

Spune: «Domnul nostru ne va aduna, apoi va judeca între noi întru adevăr. El este Cel care judecă, Atoateștiutorul.»[4]
Coranul 34:26

Preaînaltul a mai spus:

﴿وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۚ عَلَى ٱللَّهِ تَوَكَّلْنَا ۚ رَبَّنَا ٱفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِٱلْحَقِّ وَأَنتَ خَيْرُ ٱلْفَـٰتِحِينَ﴾

Domnul nostru cuprinde orice lucru cu știința Sa. În Allah ne încredem. Doamne, judecă între noi și neamul nostru întru adevăr, căci Tu ești Cel mai bun dintre judecători![5]
Coranul 7:89

4 Sūrat Sabaʾ, versetul 26.
5 Sūrat al-Aʿrāf, versetul 89.

Preaînaltul a mai spus:

﴿مَّا يَفْتَحِ ٱللَّهُ لِلنَّاسِ مِن رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۖ وَمَا يُمْسِكْ
فَلَا مُرْسِلَ لَهُۥ مِنۢ بَعْدِهِۦ ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ﴾

Nimeni nu poate opri îndurarea pe care Allah o deschide oamenilor, iar ceea ce El oprește nimeni nu mai poate trimite după El. El este Atotputernicul, Înțeleptul.[6]

Coranul 35:2

Versetele cu acest înțeles sunt numeroase. *„Al-Fattāḥ"* este unul dintre numele frumoase ale lui Allah și arată un atribut de măreață desăvârșire al lui Allah, Atotputernicul și Mărețul. Ibn al-Qayyim — Allah să aibă milă de el — a spus în al-Nūniyyah:

Tot astfel, al-Fattāḥ este unul dintre numele Sale, iar deschiderea, între atributele Sale, are două înțelesuri:

o deschidere prin judecată — Legea Dumnezeului nostru — și o alta, prin hotărârile sorții.

Domnul deschide prin amândouă, cu dreptate și bunătate, de la Cel Milostiv.

Ibn Saʿdī — Allah să aibă milă de el — a spus, explicând aceste versuri: „Al-Fattāḥ este Judecătorul, Binefăcătorul, Darnicul. Deschiderea Sa este de două feluri: prin judecata Sa religioasă și prin judecata Sa de răsplătire, pe de o parte, și prin hotărârile Sale asupra creației, pe de altă parte.

Deschiderea prin judecata Sa religioasă este Legea pe care a dat-o prin trimișii Săi: tot ceea ce au nevoie cei supuși poruncilor Sale și prin care își îndreaptă mersul pe calea cea dreaptă.

Deschiderea prin răsplătirea Sa este judecata dintre profeții Săi și potrivnicii lor și dintre aliații Săi și dușmanii lor: îi cinstește și îi

6 Sūrat Fāṭir, versetul 2.

izbăvește pe profeți și pe cei care îi urmează, iar pe dușmanii lor îi umilește și îi pedepsește. Tot aici intră judecata Sa din Ziua Învierii, când va hotărî între făpturi și îi va da fiecăruia răsplata pentru ceea ce a făcut.
Deschiderea prin hotărârile Sale asupra creației înseamnă ceea ce rânduiește pentru robii Săi: bine și rău, folos și vătămare, dăruire și oprire. Preaînaltul a spus:

﴿مَّا يَفْتَحِ ٱللَّهُ لِلنَّاسِ مِن رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۖ وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُۥ مِنۢ بَعْدِهِۦ ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ﴾

Nimeni nu poate opri îndurarea pe care Allah o deschide oamenilor, iar ceea ce El oprește nimeni nu mai poate trimite după El. El este Atotputernicul, Înțeleptul.[7]

Coranul 35:2

Domnul Preaînalt este Cel care deschide, Atoateștiutorul: pentru robii Săi ascultători deschide vistieriile dărniciei și generozității Sale, iar împotriva dușmanilor Săi hotărăște contrariul. Toate acestea țin de harul și dreptatea Sa."[8]

7 Sūrat Fāṭir, versetul 2.

8 Al-Ḥaqq al-wāḍiḥ al-mubīn, p. 44–45.

El — Allah să aibă milă de el — a mai spus: „Al-Fattāḥ are două înțelesuri. Primul se întoarce la înțelesul de Judecător: El judecă între robii Săi, hotărăște între ei prin Legea Sa și îi judecă răsplătindu-i pe cei ascultători și pedepsindu-i pe cei neascultători, în această lume și în Viața de Apoi. Așa cum spune Preaînaltul:

﴿قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِٱلْحَقِّ وَهُوَ ٱلْفَتَّاحُ ٱلْعَلِيمُ﴾

Spune: «Domnul nostru ne va aduna, apoi va judeca între noi întru adevăr. El este Cel care judecă, Atoateștiutorul.»[9]

Coranul 34:26

﴿رَبَّنَا ٱفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِٱلْحَقِّ وَأَنتَ خَيْرُ ٱلْفَـٰتِحِينَ﴾

Doamne, judecă între noi și neamul nostru întru adevăr, căci Tu ești Cel mai bun dintre judecători![10]

Coranul 7:89

Primul verset privește judecata Sa între robi în Ziua Învierii. Aceasta are loc și în această lume, când sprijină adevărul și pe cei care îl urmează, umilește falsul și pe cei care îl urmează și îi lovește cu pedepse.

Al doilea înțeles este că le deschide robilor Săi toate porțile binelui. Preaînaltul a spus:

﴿مَّا يَفْتَحِ ٱللَّهُ لِلنَّاسِ مِن رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا﴾

Nimeni nu poate opri îndurarea pe care Allah o deschide oamenilor.

Coranul 35:2

9 Sūrat Saba', versetul 26.

10 Sūrat al-Aʿrāf, versetul 89.

Și restul versetului. El le deschide robilor Săi căile folosului pentru această lume și pentru religie. Celor pe care îi alege prin blândețea și grija Sa le deschide lacătele inimilor și revarsă asupra lor cunoaștere despre Domnul lor și adevăruri ale credinței, care le îndreaptă starea și îi țin pe calea cea dreaptă. Mai ales, celor care Îl iubesc și se îndreaptă către El le deschide cunoașteri de la Domnul lor, stări duhovnicești, lumini strălucitoare, înțelegeri și trăiri adevărate.

Le deschide robilor Săi și porțile mijloacelor de trai și căile pricinilor prin care le dobândesc. Le pregătește celor evlavioși mijloace de trai și cauze ale acestora la care nici nu se așteaptă. Celor care se încred în El le dăruiește mai mult decât cer și speră, le ușurează lucrurile grele și le deschide ușile închise."[11]

Pe Allah Îl rugăm și prin acest nume măreț căutăm apropierea de El. Îl chemăm ca al-Fattāḥ și ca Cel mai bun dintre judecători, să ne deschidă inimile către credința corectă, călăuzirea deplină și certitudinea statornică; să ne deschidă vistieriile îndurării Sale, porțile generozității Sale, mesele bunătății Sale și harul Său nemărginit. El aude și răspunde rugilor.

11 Fatḥ al-Raḥīm al-Malik al-ʿAllām fī ʿilm al-ʿaqāʾid wa-l-tawḥīd wa-l-akhlāq wa-l-aḥkām al-mustanbaṭah min al-Qurʾān, p. 48.

2 Mărturisirea unicității lui Allah și condițiile ei

Cea mai măreață și mai folositoare dintre chei este mărturisirea unicității lui Allah: *„Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah."* Ea este desăvârșirea binefacerii și este cheia Paradisului, temelia religiei, începutul și fundamentul binelui. Imamul Aḥmad a relatat în al-Musnad, de la Muʿādh ibn Jabal — Allah să fie mulțumit de el —, că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

> *„Cheile Paradisului sunt mărturisirea că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah."*[12]

Abū Nuʿaym a relatat de la Anas — Allah să fie mulțumit de el — că un beduin a întrebat: *„Trimis al lui Allah, care este cheia Paradisului?"* El a răspuns: *„Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah."*[13]
Deși lanțurile de transmitere ale acestor două hadithuri sunt slabe, înțelesul lor este adevărat și corect, fără îndoială. Îl susțin numeroase texte din Carte și din Sunna. Printre ele se află hadithul lui ʿUmar ibn al-Khaṭṭāb — Allah să fie mulțumit de el —, consemnat în Ṣaḥīḥ Muslim. Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

> *„Oricare dintre voi face abluțiunea și o împlinește bine, apoi spune: «Mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și că Muḥammad este robul și Trimisul Său», i se vor deschide cele opt porți ale Paradisului și va intra prin oricare dorește."*[14]

---

12 Al-Musnad, nr. 22102. Al-Haythamī a spus în al-Majmaʿ, 1/16: „L-au relatat Aḥmad și al-Bazzār. Între Shahr și Muʿādh există o întrerupere. Relatările lui Ismāʿīl ibn ʿAyyāsh de la locuitorii Ḥijāzului sunt slabe, iar aceasta este una dintre ele."

13 Ibn al-Qayyim l-a amintit în Ḥādī al-arwāḥ, p. 99.

14 Ṣaḥīḥ Muslim, nr. 234.

Aceasta este o dovadă autentică și limpede că cele opt porți ale Paradisului se deschid prin tawḥīd, prin mărturisirea că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah. Cât despre cei care nu împlinesc tawḥīdul, Allah a spus despre starea lor:

﴿لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَٰبُ ٱلسَّمَآءِ وَلَا يَدْخُلُونَ ٱلْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ ٱلْجَمَلُ فِى سَمِّ ٱلْخِيَاطِ﴾

Nu li se vor deschide porțile cerului și nu vor intra în Paradis până ce cămila nu va trece prin urechea acului.[15]

Coranul 7:40

Trebuie însă să știm că această cheie măreață — *„Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah"* — nu îi folosește celui care o are decât dacă îi împlinește cerințele. Mărturisirea nu îi folosește decât dacă își împlinește stâlpii, respectă condițiile și îndeplinește drepturile ei, cunoscute din Carte și din Sunna. De aceea, al-Bukhārī a amintit în Ṣaḥīḥ-ul său că Wahb ibn Munabbih a fost întrebat: *„Oare «Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah» nu este cheia Paradisului?"* El a răspuns: *„Ba da, dar orice cheie are dinți. Dacă vii cu o cheie care are dinți, ți se va deschide; altfel, nu ți se va deschide."*[16] El făcea trimitere la condițiile mărturisirii.

Ibn al-Qayyim — Allah să aibă milă de el — a spus în al-Nūniyyah, în *„Capitol despre cheia porții Paradisului"*:

Această poartă nu se poate deschide decât cu o cheie care are dinți.

Cheia ei este mărturisirea sincerității și a unicității, aceasta este mărturisirea credinței.

Dinții ei sunt faptele, rânduielile Islamului; cheia se întregește prin dinții săi.

15 Sūrat al-Aʿrāf, versetul 40.

16 Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, 2/377.

Să nu nesocotești această pildă: prin ea se dezleagă atâtea nelămuriri pentru omul care înțelege!

Înaintașii noștri drepți — Allah să aibă milă de ei — au atras atenția asupra importanței condițiilor mărturisirii *„Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah”*, asupra obligației de a le respecta și a faptului că ea nu este primită decât cu aceste condiții. Al-Ḥasan al-Baṣrī — Allah să aibă milă de el — a fost întrebat: *„Unii oameni spun că acela care spune «Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah» intră în Paradis.”* El a răspuns: *„Cel care spune «Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah», îi împlinește drepturile și cerințele, intră în Paradis.”*

În timp ce al-Farazdaq își înmormânta soția, al-Ḥasan l-a întrebat: *„Ce ai pregătit pentru această zi?”* El a răspuns: *„Mărturisirea că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, de șaptezeci de ani.”* Al-Ḥasan a spus: *„Minunată pregătire! Însă «Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah» are condiții. Ferește-te să le învinuiești de desfrâu pe femeile caste!”*[17] Am amintit mai sus și cuvintele lui Wahb — Allah să aibă milă de el.

Din cercetarea textelor Cărții și Sunnei, învățații au arătat că mărturisirea *„Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah”* nu este primită decât cu șapte condiții:

1. Cunoașterea înțelesului ei, a negării și a afirmării pe care le cuprinde, cunoaștere care exclude neștiința.

2. Certitudinea, care exclude îndoiala și nesiguranța.

3. Sinceritatea, care exclude asocierea în adorare și fățărnicia.

4. Veridicitatea, care exclude minciuna.

5. Iubirea, care exclude ura și respingerea.

6. Supunerea, care exclude neîmplinirea cerințelor ei.

7. Acceptarea, care exclude respingerea.

Unii învățați au adunat aceste șapte condiții într-un singur vers:

17 Vezi Ibn Rajab, Kalimat al-ikhlāṣ, p. 14.

Cunoaștere, certitudine, sinceritate și veridicitate, împreună cu iubire, supunere și acceptarea ei.

Să ne oprim pe scurt asupra acestor condiții, pentru a arăta ce înseamnă fiecare, amintind unele dintre dovezile lor din Carte și din Sunna.[18]

Prima condiție este cunoașterea înțelesului ei: negarea și afirmarea pe care le cuprinde, care exclud neștiința. Cel care o rostește trebuie să știe că ea neagă toate formele de adorare pentru oricine altcineva în afară de Allah și le afirmă numai pentru Allah. Așa cum spune Cel Slăvit și Preaînalt:

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾

Numai pe Tine Te adorăm și numai de la Tine cerem ajutor.
Coranul 1:5

Adică: pe Tine Te adorăm și nu Îl adorăm pe altcineva; de la Tine cerem ajutor și nu cerem ajutor de la altcineva. Allah Preaînaltul a spus:

﴿فَٱعْلَمْ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱللَّهُ﴾

Să știi, așadar, că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah.[19]
Coranul 47:19

Preaînaltul a mai spus:

﴿إِلَّا مَن شَهِدَ بِٱلْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾

Afară de cei care mărturisesc adevărul și știu.[20]
Coranul 43:86

18 Pentru o explicație amplă, vezi Shaykh Ḥāfiẓ Ḥakamī, Maʿārij al-qabūl, 1/377 și paginile următoare.

19 Sūrat Muḥammad, versetul 19.

20 Sūrat al-Zukhruf, versetul 86.

Exegeții au spus: adică acela care mărturisește *„Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah”*; iar *„și știu”* înseamnă că ei cunosc în inimile și cu limbile lor înțelesul celor pe care le-au mărturisit.
În Ṣaḥīḥ Muslim este consemnat de la ʿUthmān ibn ʿAffān — Allah să fie mulțumit de el — că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

„Cel care moare știind că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah intră în Paradis.”[21]

Așadar, Profetul — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — a pus condiția cunoașterii.
A doua condiție este certitudinea, care exclude îndoiala și nesiguranța. Cel care o rostește trebuie să fie ferm convins de ea, fără nicio îndoială sau nesiguranță. Certitudinea este cunoașterea deplină, desăvârșită. Allah Preaînaltul a spus, descriindu-i pe credincioși:

﴿إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا۟
وَجَٰهَدُوا۟ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ
هُمُ ٱلصَّٰدِقُونَ﴾

Credincioșii sunt numai aceia care cred în Allah și în Trimisul Său, apoi nu se îndoiesc și luptă cu averile și cu viețile lor pe calea lui Allah. Aceștia sunt cei veridici.[22]
Coranul 49:15

„Apoi nu se îndoiesc” înseamnă: au convingere și nu se îndoiesc.

21 Ṣaḥīḥ Muslim, nr. 26.
22 Sūrat al-Ḥujurāt, versetul 15.

În Ṣaḥīḥ Muslim este consemnat de la Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

„Mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și că eu sunt Trimisul lui Allah. Orice rob Îl întâlnește pe Allah cu aceste două mărturisiri, fără să se îndoiască de ele, va intra în Paradis."[23]

Tot în Ṣaḥīḥ Muslim este consemnat de la Abū Hurayrah că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

„Pe oricine întâlnești dincolo de acest zid, care mărturisește că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, cu inima deplin încredințată de aceasta, vestește-l cu Paradisul!"[24]

A pus, așadar, condiția certitudinii.

A treia condiție este sinceritatea, care exclude asocierea în adorare și fățărnicia. Aceasta se împlinește curățind fapta de orice amestec vădit sau ascuns, prin îndreptarea sinceră a intenției numai către Allah în toate actele de adorare. Preaînaltul a spus:

﴿أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلْخَالِصُ﴾

Numai lui Allah I se cuvine adorarea curată![25]
Coranul 39:3

Preaînaltul a mai spus:

﴿وَمَآ أُمِرُوٓاْ إِلَّا لِيَعْبُدُواْ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ﴾

Nu li s-a poruncit decât să-L adore pe Allah, cu credință curată numai față de El.[26]
Coranul 98:5

23 Ṣaḥīḥ Muslim, nr. 27.
24 Ṣaḥīḥ Muslim, nr. 31.
25 Sūrat al-Zumar, versetul 3.
26 Sūrat al-Bayyinah, versetul 5.

În Ṣaḥīḥ este consemnat de la Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — că Profetul ﷺ a spus:

„Cei mai fericiți oameni prin mijlocirea mea vor fi cei care spun «Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah» cu sinceritate din inimă."[27] A pus, așadar, condiția sincerității.

A patra condiție este veridicitatea, care exclude minciuna: robul trebuie să rostească aceste cuvinte cu adevăr în inimă. Veridicitatea înseamnă ca inima să fie în acord cu limba. De aceea, Allah Preaînaltul a spus, mustrându-i pe ipocriți:

﴿إِذَا جَآءَكَ ٱلْمُنَٰفِقُونَ قَالُوا۟ نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ ٱللَّهِ ۘ وَٱللَّهُ
يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُۥ وَٱللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ لَكَٰذِبُونَ﴾

Când vin la tine ipocriții, spun: «Mărturisim că tu ești Trimisul lui Allah!» Allah știe că tu ești Trimisul Său, iar Allah mărturisește că ipocriții sunt mincinoși.[28]

Coranul 63:1

27 Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, nr. 99.

28 Sūrat al-Munāfiqūn, versetul 1.

Cel Slăvit i-a descris ca mincinoși, fiindcă ceea ce spuneau cu limbile lor nu se afla în inimile lor. Cel Slăvit și Preaînalt a mai spus:

﴿الٓمٓ أَحَسِبَ ٱلنَّاسُ أَن يُتۡرَكُوٓاْ أَن يَقُولُوٓاْ ءَامَنَّا وَهُمۡ لَا يُفۡتَنُونَ وَلَقَدۡ فَتَنَّا ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۖ فَلَيَعۡلَمَنَّ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ صَدَقُواْ وَلَيَعۡلَمَنَّ ٱلۡكَٰذِبِينَ﴾

Alif. Lām. Mīm. Oare cred oamenii că vor fi lăsați să spună «Credem!» fără să fie puși la încercare? Noi i-am pus la încercare pe cei de dinaintea lor, iar Allah îi va arăta pe cei veridici și îi va arăta pe cei mincinoși.[29]

Coranul 29:1–3

În cele două Ṣaḥīḥ-uri este consemnat de la Muʿādh ibn Jabal — Allah să fie mulțumit de el — că Profetul ﷺ a spus:

> *„Oricine mărturisește că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și că Muḥammad este robul și Trimisul Său, cu adevăr din inimă, Allah îl va feri de Foc."*[30]

A pus, așadar, condiția veridicității.

29 Sūrat al-ʿAnkabūt, versetele 1–3.

30 Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, nr. 128; Ṣaḥīḥ Muslim, nr. 32.

A cincea condiție este iubirea, care exclude ura și respingerea. Cel care rostește mărturisirea trebuie să-L iubească pe Allah, pe Trimisul Său, religia Islamului și pe musulmanii care împlinesc poruncile lui Allah și respectă limitele Sale. Trebuie să urască ceea ce se împotrivește mărturisirii *„Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah”*, prin asociere în adorare și necredință. Printre dovezile că iubirea este o condiție a credinței se află cuvintele lui Allah Preaînaltul:

﴿وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ ٱللَّهِ ۖ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَشَدُّ حُبًّا لِّلَّهِ﴾

Printre oameni sunt unii care Îi fac lui Allah semeni, pe care îi iubesc precum Îl iubesc pe Allah. Însă cei care cred Îl iubesc pe Allah mai mult.[31]

Coranul 2:165

În hadith se spune: *„Cele mai trainice legături ale credinței sunt iubirea de dragul lui Allah și ura de dragul lui Allah.”*[32]

31 Sūrat al-Baqarah, versetul 165.

32 Musnad al-imām Aḥmad, 4/286. Al-Albānī l-a considerat bun în al-Ṣaḥīḥah, nr. 1728.

A șasea condiție este acceptarea, care exclude respingerea. Această mărturisire trebuie acceptată cu adevărat, cu inima și cu limba. În Nobilul Coran, Allah ne-a istorisit despre cei de dinainte: i-a izbăvit pe cei care au acceptat *„Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah”* și i-a pedepsit și nimicit pe cei care au respins-o și nu au acceptat-o. Preaînaltul a spus:

﴿ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ۚ كَذَٰلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنجِ ٱلْمُؤْمِنِينَ﴾

Apoi îi izbăvim pe trimișii Noștri și pe cei care cred. Tot astfel, Ne-am luat drept îndatorire să-i izbăvim pe credincioși.[33]

Coranul 10:103

Cel Slăvit a mai spus despre cei care asociază în adorare:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوٓاْ إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوٓاْ ءَالِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ﴾

Când li se spunea «Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah», ei se îngâmfau și spuneau: «Să ne părăsim noi divinitățile pentru un poet nebun?»[34]

Coranul 37:35–36

33 Sūrat Yūnus, versetul 103.

34 Sūrat al-Ṣāffāt, versetele 35–36.

A șaptea condiție este supunerea, care exclude neîmplinirea cerințelor ei. Cel care rostește *„Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah”* trebuie să se supună Legii lui Allah, să se plece în fața hotărârii Sale și să se predea lui Allah. Astfel se ține strâns de această mărturisire. De aceea, Preaînaltul spune:

﴿وَمَن يُسۡلِمۡ وَجۡهَهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ وَهُوَ مُحۡسِنٞ فَقَدِ ٱسۡتَمۡسَكَ بِٱلۡعُرۡوَةِ ٱلۡوُثۡقَىٰۗ﴾

Cel care se supune lui Allah și face binele se ține de legătura cea mai trainică.[35]

Coranul 31:22

Adică: s-a ținut strâns de *„Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah”*. Cel Slăvit a pus condiția supunerii față de Legea lui Allah, prin predarea deplină către El.

Acestea sunt condițiile mărturisirii *„Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah”*. Nu se urmărește numai să le numărăm cuvintele și să le memorăm. Câți oameni simpli le întrunesc și le respectă, dar dacă li s-ar spune: *„Enumeră-le!”*, nu ar ști să o facă! Și câți oameni care le știu cuvintele pe de rost le rostesc în grabă, ca o săgeată, dar îi vezi încălcându-le adesea! Sunt cerute, așadar, împreună cunoașterea și fapta, pentru ca omul să fie cu adevărat dintre cei ai mărturisirii *„Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah”* și dintre cei ai cuvântului unicității.

35 Sūrat Luqmān, versetul 22.

3 Porțile Paradisului și cheile lor

Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَسِيقَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوهَا
فُتِحَتْ أَبْوَٰبُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَآ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ
عَلَيْكُمْ ءَايَٰتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا ۚ قَالُواْ بَلَىٰ
وَلَٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ ٱلْعَذَابِ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ قِيلَ ٱدْخُلُوٓاْ
أَبْوَٰبَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۖ فَبِئْسَ مَثْوَى ٱلْمُتَكَبِّرِينَ وَسِيقَ
ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْاْ رَبَّهُمْ إِلَى ٱلْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوهَا
وَفُتِحَتْ أَبْوَٰبُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَٰمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ
فَٱدْخُلُوهَا خَٰلِدِينَ وَقَالُواْ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى صَدَقَنَا وَعْدَهُۥ

وَأَوْرَثَنَا ٱلْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ ٱلْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَآءُ ۖ فَنِعْمَ
أَجْرُ ٱلْعَـٰمِلِينَ﴾

Cei care nu au crezut vor fi mânați în cete spre Gheena, iar când vor ajunge la ea, porțile ei se vor deschide. Păzitorii ei le vor spune: «Oare nu au venit la voi trimiși dintre voi, care v-au recitat versetele Domnului vostru și v-au avertizat asupra întâlnirii cu această zi a voastră?» Ei vor răspunde: «Ba da! Însă cuvântul pedepsei s-a împlinit împotriva necredincioșilor.» Li se va spune: «Intrați pe porțile Gheenei, pentru a rămâne veșnic în ea!» Ce rău sălaș pentru cei îngâmfați! Iar cei care s-au temut de Domnul lor vor fi conduși în cete spre Paradis. Când vor ajunge la el, porțile lui vor fi deschise, iar păzitorii lui le vor spune: «Pace asupra voastră! Ați fost buni, intrați în el pentru a rămâne veșnic!» Ei vor spune: «Laudă lui Allah, care Și-a împlinit făgăduința față de noi și ne-a lăsat moștenire pământul! Locuim în Paradis oriunde voim. Minunată este răsplata celor care au făptuit!»[36]

Coranul 39:71–74

El a spus despre Foc:

﴿لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَٰبٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾

El are șapte porți, iar pentru fiecare poartă este rânduită o parte dintre ei.[37]

Coranul 15:44

Focul are, așadar, porți ale căror chei sunt necredința, socotirea adevărului ca minciună, asocierea în adorare, ipocrizia, îngâmfarea, nelegiuirea și neascultarea. Paradisul are porți ale

36 Sūrat al-Zumar, versetele 71–74.

37 Sūrat al-Ḥijr, versetul 44.

căror chei sunt tawḥīdul, rugăciunea, postul, facerea de bine, bunătatea și celelalte acte de ascultare.
Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — a relatat că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

„Cel care cheltuiește două lucruri de același fel pe calea lui Allah va fi chemat de la porțile Paradisului: «Rob al lui Allah, aici este bine!» Cel care este dintre oamenii rugăciunii va fi chemat de la poarta rugăciunii; cel care este dintre oamenii jihādului va fi chemat de la poarta jihādului; cel care este dintre oamenii postului va fi chemat de la poarta al-Rayyān; cel care este dintre oamenii milosteniei va fi chemat de la poarta milosteniei."

Abū Bakr — Allah să fie mulțumit de el — a întrebat: *„Tatăl și mama mea să-ți fie răscumpărare, Trimis al lui Allah! Cel chemat printr-una dintre aceste porți nu va fi lipsit de nimic. Dar va fi cineva chemat prin toate aceste porți?"* El a răspuns: *„Da, și sper să fii tu unul dintre ei."*[38]
În cele două Ṣaḥīḥ-uri este consemnat de la Sahl ibn Saʿd — Allah să fie mulțumit de el — că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

„În Paradis sunt opt porți. Între ele este o poartă numită al-Rayyān, prin care nu intră decât cei care postesc."[39]

Primul care va cere să i se deschidă poarta Paradisului este Profetul nostru Muḥammad ﷺ. Muslim a relatat în Ṣaḥīḥ-ul său de la Anas ibn Mālik — Allah să fie mulțumit de el — că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

„Voi veni la poarta Paradisului în Ziua Învierii și voi cere să mi se deschidă. Păzitorul va întreba: «Cine ești?» Voi răspunde: «Muḥammad.» Atunci el va spune: «Mi s-a poruncit să-ți deschid ție și nimănui înaintea ta.»"[40]

Muslim a relatat în Ṣaḥīḥ-ul său de la Anas ibn Mālik — Allah să fie mulțumit de el — că Trimisul lui Allah ﷺ a spus: *„Eu sunt primul mijlocitor pentru Paradis."* Într-o altă formulare: *„Eu sunt*

38 Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, nr. 1897; Ṣaḥīḥ Muslim, nr. 1027.
39 Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, nr. 3257; Ṣaḥīḥ Muslim, nr. 1152.
40 Ṣaḥīḥ Muslim, nr. 197.

primul care va bate la poarta Paradisului."[41]

41 Ṣaḥīḥ Muslim, nr. 196.

4 Cheile feluritelor căi ale binelui

Orice lucru căutat are o cheie cu care se deschide. Cheia Paradisului, după cum s-a arătat, este tawḥīdul, iar cheia rugăciunii este purificarea, așa cum este dovedit în hadith. Ibn al-Qayyim — Allah să aibă milă de el — a spus:

„Allah, Cel Slăvit, a rânduit pentru orice lucru căutat o cheie cu care se deschide. A făcut din purificare cheia rugăciunii, așa cum a spus Profetul ﷺ: *«Cheia rugăciunii este purificarea.»*[42] A făcut din iḥrām cheia pelerinajului, din veridicitate cheia facerii de bine, din tawḥīd cheia Paradisului, iar din întrebarea bună și ascultarea atentă cheia cunoașterii. Răbdarea este cheia ajutorului și a biruinței, recunoștința este cheia sporirii darurilor, iubirea și pomenirea lui Allah sunt cheia apropierii de El, iar evlavia este cheia izbândei. Dorința și teama sunt cheia ajutorului spre împlinirea binelui, ruga este cheia răspunsului, iar desprinderea de această lume este cheia dorinței pentru Viața de Apoi.

Cugetarea la lucrurile asupra cărora Allah i-a chemat pe robii Săi să cugete este cheia credinței. Predarea inimii, curățenia ei și sinceritatea ei față de Allah, în iubire și ură, în faptă și în abținerea de la faptă, sunt cheia venirii înaintea Lui. Cugetarea la Coran, ruga smerită în ceasurile de dinaintea zorilor și părăsirea păcatelor sunt cheia vieții inimii. Bunătatea în adorarea Creatorului și strădania de a le fi de folos robilor Săi sunt cheia dobândirii îndurării. Strădania, împreună cu cererea iertării și evlavia, sunt cheia mijloacelor de trai. Ascultarea de Allah și de Trimisul Său este cheia demnității. Scurtarea speranțelor legate de această lume este cheia pregătirii pentru Viața de Apoi. Dorința pentru Allah și pentru sălașul de apoi este cheia oricărui bine, iar

42 Relatat de Abū Dāwūd, nr. 61, și de al-Tirmidhī, nr. 3. Al-Albānī l-a declarat autentic în Ṣaḥīḥ al-Jāmiʿ, nr. 5885.

iubirea acestei lumi și speranțele îndelungate sunt cheia oricărui rău.

Acesta este un capitol măreț și una dintre cele mai folositoare ramuri ale cunoașterii: să cunoști cheile binelui și ale răului. Nu este călăuzit să îl cunoască și să țină seama de el decât acela a cărui parte și al cărui ajutor de la Allah sunt mari."[43]

De la înaintași — Allah să aibă milă de ei — s-au transmis mai multe spuse cu acest înțeles. Amintesc câteva.

ʿAwn ibn ʿAbd Allāh a spus: *„Grija robului față de păcatul său îl îndeamnă să-l părăsească, iar părerea sa de rău este o cheie a pocăinței. Robul continuă să se îngrijoreze de păcatul pe care l-a săvârșit până când acesta ajunge să-i fie mai folositor decât unele dintre faptele sale bune."*[44]

Sufyān ibn ʿUyaynah a spus: *„Cugetarea este cheia îndurării. Nu vezi că omul cugetă și apoi se căiește?"*[45]

Wahb a spus: *„Tăcerea este înțelegerea cugetării, cugetarea este cheia vorbirii, iar rostirea adevărului este o călăuză către Paradis."*[46]

Muḥammad ibn ʿAlī i-a spus fiului său: *„Fiule, ferește-te de lene și de lehamite, fiindcă sunt cheia oricărui rău! Dacă ești leneș, nu îți vei îndeplini o îndatorire, iar dacă te lași cuprins de lehamite, nu vei stărui în împlinirea ei."*[47]

Al-Ḥasan a spus: *„Cheia mărilor sunt corăbiile, cheia pământului sunt drumurile, iar cheia cerului este ruga."*[48]

43 Al-Jawāb al-kāfī, p. 100.
44 Relatat de Abū Nuʿaym în al-Ḥilyah, 4/251.
45 Relatat de Abū al-Shaykh în al-ʿAẓamah, nr. 39.
46 Relatat de Abū al-Shaykh în al-ʿAẓamah, nr. 55.
47 Relatat de Abū Nuʿaym în al-Ḥilyah, 3/183.
48 Al-Qurṭubī l-a amintit în tafsīr-ul său, 14/53.

Sahl ibn ʿAbd Allāh a spus: *„Părăsirea poftelor este cheia Paradisului”*, potrivit cuvintelor Preaînaltului:

﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ وَنَهَى ٱلنَّفْسَ عَنِ ٱلْهَوَىٰ فَإِنَّ ٱلْجَنَّةَ هِىَ ٱلْمَأْوَىٰ﴾

Cât despre cel care s-a temut de înfățișarea înaintea Domnului său și și-a oprit sufletul de la pofte, Paradisul îi va fi sălaș.[49,50]

Coranul 79:40–41

Sufyān a spus: *„Se spunea că tăcerea îndelungată este cheia adorării.”*[51]

Shaykh al-Islām a spus: *„Veridicitatea este cheia oricărui bine, după cum minciuna este cheia oricărui rău.”*[52] El — Allah să aibă milă de el — a mai spus: *„Ruga este cheia oricărui bine.”*[53]

49 Sūrat al-Nāziʿāt, versetele 40–41.

50 Al-Qurṭubī l-a amintit în tafsīr-ul său, 19/135.

51 Relatat de Ibn Abī al-Dunyā în al-Ṣamt, nr. 136.

52 Al-Istiqāmah, 1/467.

53 Vezi Majmūʿ al-fatāwā, 10/661.

5 Cheile răului și căile de a le evita

După cum fiecare poartă a binelui are o cheie, tot astfel fiecare poartă a răului are o cheie. De la Profet ﷺ este dovedit că băutura îmbătătoare este cheia oricărui rău. În Sunan Ibn Mājah este consemnat că Profetul ﷺ a spus: *„Nu bea vin, fiindcă este cheia oricărui rău!”*[54]

Ibn al-Qayyim — Allah să aibă milă de el — a spus: „Allah, Cel Slăvit și Preaînalt, a rânduit pentru fiecare bine și rău o cheie și o ușă prin care se intră la el. Astfel, a făcut din asocierea în adorare, din îngâmfare, din întoarcerea de la ceea ce Allah i-a trimis pe Trimisul Său să vestească, din nepăsarea față de pomenirea Sa și din neîmplinirea drepturilor Sale o cheie a Focului. A făcut din vin cheia oricărui păcat, din cântat cheia desfrâului și din privirea lăsată slobodă către chipuri cheia urmăririi lor și a patimii. A făcut din lene și comoditate cheia dezamăgirii și a lipsei, din păcate cheia necredinței, din minciună cheia ipocriziei și din zgârcenie și lăcomie cheia avariției, a ruperii legăturilor de rudenie și a luării bunurilor pe căi neîngăduite. A făcut din întoarcerea de la ceea ce a adus Trimisul cheia oricărei inovații și rătăciri.

Nu recunoaște adevărul acestor lucruri decât acela care are o vedere lăuntrică sănătoasă și o minte prin care cunoaște binele și răul din sine și din lume. Robul trebuie să se preocupe cu cea mai mare grijă să cunoască aceste chei și lucrurile pentru care au fost rânduite drept chei. Dincolo de toate acestea se află ajutorul și dreptatea lui Allah. A Lui este stăpânirea și a Lui este lauda, de la El vin binefacerea și harul. El nu este întrebat despre ceea ce face,

54 Sunan Ibn Mājah, nr. 3371. Al-Albānī l-a declarat autentic în Ṣaḥīḥ al-Jāmiʿ, nr. 7334.

iar ei vor fi întrebați.”[55]

55 Al-Jawāb al-kāfī, p. 100.

6 Oameni care devin chei ale binelui

Chiar și dintre oameni, unii sunt chei ale binelui și lacăte pentru rău, iar alții — să ne ferească Allah! — sunt chei ale răului și lacăte pentru bine. Aceasta depinde de partea de bine și de rău pe care o are fiecare, căci orice vas revarsă ceea ce conține.
Ibn Mājah în al-Sunan, Ibn Abī ʿĀṣim în al-Sunnah și alții au relatat de la Anas ibn Mālik — Allah să fie mulțumit de el — că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

„Dintre oameni sunt unii care sunt chei ale binelui și lacăte pentru rău, iar alții sunt chei ale răului și lacăte pentru bine. Ferice de cel prin mâinile căruia Allah a pus cheia binelui! Vai de cel prin mâinile căruia Allah a pus cheia răului!"

Este un hadith bun.[56]

Îndrumătorii spre călăuzire, cei care cheamă la Sunna, sprijinitorii religiei și purtătorii cunoașterii — cei care cheamă oamenii la călăuzire, rabdă răul pe care îl îndură din partea lor, îi învie prin Cartea lui Allah pe cei morți sufletește și îi fac să vadă cu lumina lui Allah pe cei cu vederea întunecată — sunt cheile binelui.[57] De aceea, este consemnat cu un lanț bun de transmitere că Anas ibn Mālik — Allah să fie mulțumit de el —, transmițătorul hadithului de mai sus, a spus: *„Binele are chei, iar Thābit al-Bunānī*

56 Sunan Ibn Mājah, nr. 237; al-Sunnah, de Ibn Abī ʿĀṣim, nr. 297.

57 Deschiderea binelui pe care o împlinește omul constă în a le arăta oamenilor binele, a-i chema, a-i îndemna și a-i încuraja către el, precum și în alte lucruri asemănătoare. În schimb, deschiderea binelui care înseamnă lărgirea inimii către bine și dăruirea ajutorului pentru a-l primi Îi aparține numai lui Allah, Atotputernicul și Mărețul. Deschiderea este de două feluri: cea împlinită de făptură, prin chemare, îndrumare și lămurire, și cea care vine numai de la Allah, prin călăuzire, ajutor și inspirație.

este una dintre cheile binelui."[58] Thābit — Allah să aibă milă de el — a fost unul dintre cei mai de seamă urmași ai Companionilor; purta cunoașterea și sprijinea Sunna și, astfel, era o cheie a binelui. La fel sunt îndrumătorii religiei, purtătorii Sunnei și cei care cheamă la bine: toți sunt chei ale binelui și lacăte pentru rău.

Cât despre cei care cheamă la fals, sprijinitorii inovației și cei care urmează poftele, oricât de diferite le-ar fi pornirile, numeroase căile și felurite orientările, ei sunt chei ale răului. Prin poftele lor dezbină rândurile musulmanilor și le destramă unitatea credincioșilor, răspândind între ei dușmănie, ruperea legăturilor și întoarcerea spatelui unii altora.

Oamenii Sunnei sunt, așadar, o cheie a unirii, a ținerii strânse împreună și a înțelegerii în jurul adevărului și al călăuzirii. Oamenii inovației sunt o cheie a neînțelegerii, a scindării și a dezbinării în fals și pierzanie. Sunna unește, iar inovația dezbină.

Ibn Saʿdī — Allah să aibă milă de el — a spus, descriind cheile binelui: „Între cele mai importante lucruri se află predarea și răspândirea cunoștințelor folositoare, fiindcă sunt cheia tuturor faptelor bune. Tot aici intră poruncirea binelui și oprirea răului cu blândețe, bunătate, îngăduință și înțelepciune. Robul poate să dea început unei practici bune și să înceapă un proiect bun, îngăduit și folositor, în care oamenii să-l urmeze. Oricine dă început unei practici bune va avea răsplata ei și răsplata celor care o urmează, fără ca răsplățile lor să fie micșorate cu ceva. Tot astfel, cel care dă început unei practici rele va purta păcatul ei și păcatul celor care o urmează până în Ziua Învierii.

Tot aici intră sfatul folositor, în chestiuni de religie ori de viață. Cei care sfătuiesc cu sinceritate sunt chei ale faptelor bune și lacăte pentru rău.

Când se amestecă printre oameni, trăiește alături de ei și are de-a face cu ei, robul trebuie să prindă prilejul de a-i îndrepta spre bine. Întâlnirile sale să nu fie lipsite de folos, de ușurarea unui rău ori de îndepărtarea lui, după puterile sale. Câte fapte bune, binefaceri și răsplăți a dobândit omul ajutat de Allah astfel și câte

58 Relatat de Ibn Abī Shaybah, 7/240, și de Abū al-Qāsim al-Baghawī în al-Jaʿdiyyāt, nr. 1385.

rele a îndepărtat! Temelia acestora este dorința robului pentru bine și pentru a le fi de folos robilor lui Allah.

Când dorința pentru bine se află mereu înaintea ochilor săi, intenția sa este hotărâtă să se străduiască după puteri, caută ajutorul lui Allah și abordează lucrurile pe ușile și căile potrivite lor, el nu încetează să dobândească bine și răsplată."

Apoi el — Allah să aibă milă de el — a spus, descriind cheile răului: *„Opusul acestora este ca robul să nu aibă dorință pentru bine, ceea ce îl lipsește de mult bine. Dacă, pe lângă aceasta, nu este sincer în sfatul dat oamenilor, nu urmărește să le fie de folos în vreun fel și poate chiar urmărește să le facă rău și să-i înșele, din interese proprii ori credințe stricate, a venit cu cea mai mare pricină a vătămărilor și a pierderii faptelor bune. Acesta este cel care poate fi numit o cheie a răului și un lacăt pentru bine. Cerem adăpost la Allah de răul sufletelor noastre și de faptele noastre rele."*[59]

El — Allah să aibă milă de el — a mai spus, într-o predică elocventă despre cheile binelui și ale răului:

„Fiți, așadar — Allah să aibă milă de voi! — chei ale faptelor bune și lacăte pentru rele și nenorociri. Cine este sincer față de Allah, îi sfătuiește cu sinceritate pe robii Săi și se străduiește să facă bine după puteri, acela este o cheie a binelui și va dobândi fericirea. Cine este altfel este un lacăt pentru bine și și-a atras nefericirea.

Dintre oameni sunt unii care, atunci când alții se adună la ei, se străduiesc să-i îndrepte către ceea ce le folosește în religia și în viața lor; alții îi țin ocupați cu ceea ce îi vatămă sau nu îi privește, lipsindu-i astfel de bine și făcându-i nefericiți. Unii se străduiesc să apropie inimile, să unească vorba și să aducă înțelegere; alții se străduiesc să stârnească tulburări, dezbinare, înstrăinare și neînțelegere. Unii se trudesc să smulgă ura din inimile oamenilor; alții le aținâ dușmănia. Unii îndeamnă la dărnicie, generozitate și bunăvoință; alții cheamă la avariție, zgârcenie și obrăznicie.

Unii fac bine în felurite chipuri, cu trupul, cu vorba și cu averea lor; alții nu cunosc binele nici măcar în mică măsură — nu mai întreba despre starea lor rea! Întâlnirile unora sunt ocupate cu

59 Al-Riyāḍ al-nāḍirah, în colecția completă a lucrărilor sale, 1/512–513.

bârfă, cuvinte purtate de la unii la alții și ponegrirea oamenilor; alții se feresc de acestea și îi feresc și pe cei din jurul lor. Pe unii, simplul fapt că îi vezi te face să-ți amintești de Allah, iar prin vorba și starea lor îi ajută pe robi să-L asculte și le poruncesc să împlinească drepturile obligatorii și cele recomandate. Alții descurajează binele, iar în purtările lor nu poți avea încredere.

Binecuvântat este Cel care i-a deosebit atât de mult pe robi! Unul este cinstit înaintea lui Allah și a făpturilor Sale, altul este josnic; unul este o binecuvântare pentru cei care au legături cu el și îi cheamă către orice purtare lăudabilă; altul este o cheie a facerii de bine, a evlaviei și a căilor binelui, iar altul le închide și este o cheie a relelor și nenorocirilor. Într-unul poți avea încredere în privința vieții, a onoarei și a averilor; altul este un trădător în care nu poți avea încredere în nicio împrejurare. Musulmanii sunt feriți de limba și de mâna unuia, în timp ce de altul nu este ferit nimeni, iar răul său se poate întinde chiar asupra familiei și copiilor săi.

Să ne ferească Allah, pe mine și pe voi, de faptele, purtările și poftele condamnabile! Să ne apere de orice rău care rămâne la noi sau se răsfrânge asupra altora și de încercări și să ne dăruiască îndrumare, evlavie, castitate și îndestulare!”[60]

60 Al-Fawākih al-shahiyyah fī al-khuṭab al-minbariyyah, p. 114–115.

7 Sunna și discernământul în alegerea binelui

Trimisului lui Allah ﷺ i-au fost dăruite începuturile binelui și cuprinsul său. În al-Musnad și în Sunan al-Nasāʾī, de la ʿAbd Allāh ibn Masʿūd — Allah să fie mulțumit de el — se spune: *„Trimisul lui Allah ﷺ a fost învățat începuturile binelui, cuprinsul și încheierile lui."*[61]

Prin urmare, cel care dorește cuprinsul binelui, începuturile și încheierile lui să se țină de Sunna și să se ferească cu cea mai mare grijă de inovație! Cine dorește să-i unească pe oameni și să le deschidă porțile binelui să-i învețe Sunna și să le dea înțelegere în religia lui Allah. Porțile binelui nu li se deschid decât chemându-i la Sunna Trimisului lui Allah ﷺ, fiindcă ea cuprinde binele și începuturile sale.

În încheiere, spun: printre cele mai folositoare lucruri pentru musulman în această viață este să deosebească cheile binelui de cheile răului, pentru ca adorarea, cunoașterea, faptele și chemarea sa să fie întemeiate pe înțelegere limpede și pe lumină de la Allah.

Închipuiți-vă — Allah să aibă milă de voi! — starea unui om care a primit o casă cu numeroase încăperi, cu felurite întrebuințări: în ele se află frumosul și urâtul, bunul și răul, folositorul și vătămătorul, ceea ce bucură și ceea ce întristează. Apoi i se arată cheile acelor încăperi, dar nu înțelege bine care sunt cheile și pentru ce au fost făcute. Fără îndoială, un asemenea om se va rătăci prin casă, se va expune multor primejdii și vătămări și va trăi într-o stare tulburătoare: nu știe ce îi folosește și ce îl vatămă, ce îl întristează și ce îl bucură.

Cât de departe este el de acela care deosebește adevărul de fals, călăuzirea de rătăcire, Sunna de inovație, frumosul de urât,

61 Musnad Aḥmad, nr. 4160; Sunan al-Nasāʾī, 2/238.

folositorul de vătămător și ceea ce este autentic de ceea ce s-a strecurat din afară!

﴿أَفَمَن يَعْلَمُ أَنَّمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ٱلْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰٓ ۚ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَٰبِ﴾

Oare cel care știe că ceea ce ți-a fost pogorât de la Domnul tău este adevărul este asemenea celui orb? Numai cei înzestrați cu minte iau aminte.[62]

Coranul 13:19

Aceste două feluri de oameni nu sunt deopotrivă în balanța adevărului:

﴿وَمَا يَسْتَوِى ٱلْأَعْمَىٰ وَٱلْبَصِيرُ وَلَا ٱلظُّلُمَٰتُ وَلَا ٱلنُّورُ وَلَا ٱلظِّلُّ وَلَا ٱلْحَرُورُ وَمَا يَسْتَوِى ٱلْأَحْيَآءُ وَلَا ٱلْأَمْوَٰتُ﴾

Nu sunt deopotrivă orbul și cel care vede, nici întunericul și lumina, nici umbra și arșița. Nu sunt deopotrivă cei vii și cei morți.[63]

Coranul 35:19–22

O, Allah, dăruiește-ne înțelegerea Cărții Tale și călăuzirea după Sunna Profetului Tău ﷺ! Fă-ne călăuzitori bine călăuziți, dintre cei care spun adevărul și judecă drept prin el! Fă-ne chei ale binelui și lacăte pentru rău, prin bunăvoința și generozitatea Ta, Tu, Cel mai Generos dintre cei generoși și Cel mai bun dintre judecători!

Cu acestea se încheie această scriere, iar ultima noastră rugă este: laudă lui Allah, Domnul lumilor!

Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace Profetului

62 Sūrat al-Raʿd, versetul 19.

63 Sūrat Fāṭir, versetele 19–22.

nostru Muḥammad, familiei și tuturor companionilor săi![64]

64 La originea acestei scrieri se află o prelegere ținută duminică seara, 4 Șafar 1424 H, în sala de conferințe a Universității Islamice.

Glosar

Al-Fattāḥ الفتاح
Nume al lui Allah: Cel care deschide căile binelui și judecă întru adevăr între făpturile Sale.

Tawḥīd التوحيد
Recunoașterea unicității lui Allah și îndreptarea tuturor actelor de adorare numai către El.

Shirk الشرك
Asocierea altcuiva cu Allah în ceea ce I se cuvine numai Lui, îndeosebi în adorare.

Ikhlāṣ الإخلاص
Sinceritatea intenției: îndreptarea adorării numai către Allah.

Sunna السنة
Învățătura și calea Profetului Muḥammad ﷺ.

Bidʿah البدعة
Inovație introdusă în religie fără temei în învățătura revelată.

Taqwā التقوى
Evlavia: ascultarea de Allah și ferirea de neascultarea față de El.

Iḥrām الإحرام
Starea rituală în care se intră pentru împlinirea pelerinajului.

Bibliografie

1. ʿAbd al-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr. Mafātīḥ al-khayr. Dār al-Faḍīlah. Originalul arab, 49 de pagini.
https://al-badr.net/ebook/20

2. Ibn al-Qayyim. Al-Jawāb al-kāfī. Citat în lucrare, p. 100.

3. Ibn al-Qayyim. Al-Nūniyyah. Versuri citate în lucrare.

4. ʿAbd al-Raḥmān al-Saʿdī. Al-Ḥaqq al-wāḍiḥ al-mubīn. Citat în lucrare, p. 44–45.

5. ʿAbd al-Raḥmān al-Saʿdī. Fatḥ al-Raḥīm al-Malik al-ʿAllām. Citat în lucrare, p. 48.

6. ʿAbd al-Raḥmān al-Saʿdī. Al-Riyāḍ al-nāḍirah. Citat în lucrare, în colecția completă, 1/512–513.

7. ʿAbd al-Raḥmān al-Saʿdī. Al-Fawākih al-shahiyyah fī al-khuṭab al-minbariyyah. Citat în lucrare, p. 114–115.

8. Ibn Rajab. Kalimat al-ikhlāṣ. Citat în lucrare, p. 14.

9. Ḥāfiẓ Ḥakamī. Maʿārij al-qabūl. Citat în lucrare, 1/377 și următoarele.

Indice

Acceptarea	10, 11, 17
Al-Fattāḥ	3, 4, 6, 7
Certitudinea	7, 10, 12
Cheile binelui	2, 24, 29, 30, 32
Cheile răului	2, 30, 32
Cugetarea	24
Iubirea	10, 16, 17, 23, 24
Porțile Paradisului	21
Răbdarea	23
Ruga	23, 24, 25
Sinceritatea	10, 13, 24
Sunna	9, 11, 29, 32, 33
Supunerea	10, 18
Tawḥīdul	9, 21, 23
Veridicitatea	10, 14, 25

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

Mafātīḥ al-khayr

Cheile binelui

ʿAbd al-Razzāq al-Badr explică sensurile numelui al-Fattāḥ, mărturisirea de credință și faptele care deschid porțile Paradisului. Versetele, hadithurile și spusele învățaților îndeamnă cititorul să devină o cheie a binelui pentru ceilalți.

Autor: ʿAbd al-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro